

אלו מרפות

פרק שלישי

חולין

מה

עין שמשפ

קב א מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : כ

קב ב מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ד

קב ג מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ז

קב ד מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ט

קב ה מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : יב

קב ו מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : יד

קב ז מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : יז

קב ח מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : יט

קב ט מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : כ

קב י מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : כג

קב יא מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : כה

קב יב מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : כז

קב יג מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : כט

קב יד מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב טו מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב טז מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב יז מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב יח מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב יט מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כ מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כא מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כב מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כג מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כד מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כה מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כו מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כז מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כח מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב כט מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב ל מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב לא מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב לב מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב לג מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב לד מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב לה מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

קב לו מיי פ"ח מהל'
שמיעה הלי' כס סגמ
עשין פב טושי"ע יוד'
סי' מס טע"ז : ל

שלפוחית. היינו במקום שהולך מונח בה ובלע"ז מרי"ך לקמן בפירקין (ד) כע"ז תניא היא האם היא מרפחת היא שלפוחית: ואכרו להם לא גרסינן ובשני הרגלים לא אחרו להם כלום ובשלישי עמדו למנון ורבו המחרין והחירוהו: **סמוכה לדופן**. דבוקה בללעות: **אין**

*שלפוחית שלה כשרה התליע כבד שלה זה היה מעשה ועלו עליה בני עסיא *ג' רגלים ליבנה לרגל שלישי יתחרוה להם: אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ריאה הסמוכה לדופן אין חישישין לה העלחה צמודים חישישין לה מר יהודה משימיה דאבימי אמר יאחד זה ואחד זה חישישין לה היכי עברינן אמר רבא רבין בר שבא אסברה לי מייחינן סבינא דחליש פומיה ומפרכין לה אי איכא ריעותא בדופן תלינן בתר דופן ואי לא מחמת ריאה היא וטרפה (ה) ואע"ג דלא קא מפקא זיקא רב נחמיה בריה דרב יוסף בריק לה בפשוטי אמר ליה מר זוטרא בריה דרב הונא בריה דרב פפי לרבינא הא דרב נחמיה בריה דרב יוסף אתון אהא מתניתו לה אנן אדרבא מתנינן לה *דאמר רבא בני תרתי אוני דריאה דסרינן להדדי לית להו בדיקותא לאבשוטי רב נחמיה בריה דרב יוסף בריק לה בפשוטי מתקף לה רב אשי האי מאי בשלמא הכא תלינן בדופן וכשרה אבל התם אי האי נקיב טרפה ואי האי נקיב טרפה ומי אמר רב נחמן הכי והאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ריאה שנקבה ודופן סותמתה כשרה לא קשיא התם במקום רבייתא הכא שלא במקום רבייתא והיכא מקום רבייתא חיתוכי דאוני גופא אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ריאה שנקבה ודופן סותמתה כשרה אמר רבינא יהוה דסביך בבשרא אמר ליה רב יוסף לרבינא ואי לא סביך מאי טרפה אלמא אמרינן נקיבה היא אי הכי כי סביך נמי דהא *תניא ניקב פסול מפני שהיא שותת נסתם כשר מפני שהוא מליד וזהו פסול שחזור להכשירו וזהו למעושי מאי לאו למעושי כה"ג לא למעושי *קרום שעלה מחמת מכה בריאה דאינו קרום מתקף לה רב עוקבא בר חמא אילו איניקוב בדופן *להדה מאי טרפה ליתני נקיבת הדופן ולישעמין הא *דאמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן מרה שניקבה וכבד סותמתה כשרה אילו איניקוב כבד *להדה מאי טרפה ליתני נקיבת הכבד אלא כי ניקבה דלאו מיניה מיטרפא לא קתני ה"נ כיון דלאו מיניה מיטרפא לא קתני רבה בר בר חנה משמואל העלחה צמחין מהו א"ל כשרה א"ל אף אני אומר כן אלא שהתלמידים מודונין בדבר דאמר רב מתנא *מליא מזגלא טרפה מים זכים כשרה אמר ליה ההיא בבוליא אחר רבי יצחק בר יוסף הוה קאויל בתריה דרבי ירמיה בשוקא דטבחי חזוניה להנך דקיימי צמחי צמחי אמר ליה לא בעי מר אומצא אמר ליה לית לי פרימי אמר ליה אמר אנהא אנהא אמר ליה מה אעביד לך דכי אתו לקמיה דרבי יוחנן משרר להו לקמיה דרבי יהודה ברבי שמעון דמורי בה משמיה דרבי אלעזר ברבי שמעון *בשוקא וליה לא סברא ליה אמר רבא כי הוה מסגינן בתריה דרב נחמן *בשוקא

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

הגדות הב"ח (ה) גמ' וטרפה (ואע"ג) דלא קא מפקא זיקא (תלמי) תלמי וגי' ס"א אין זה:

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

שדרה

לקמיה דרבי יצחק נפחא. לא מפטי שקבל לקושיות כדפירש בקונטרס דלעיל שטינו דלא לריבא אלא לר"ש אלא משום דלמלא חי הוה ריאה קמן הוה מינקבה ואל"פ שרבי אמי הקשה לעיל קושיו וזו לעולא ממתינתין דהריאה שניקבה או שחסרה

דגלדאי. רלעטון: כנדי כנדי. זמחין גדולים *כבדים בריאה: פיגרי. למחסים גדולים מכנדי וכבר הוקשו כסלע ואלו הן אותן המזוין בבהמות שלט בריאה ואין מריאה דומה לריאה אלא דומין כמראה מזוגלא ולא היינו אטום בריאה דאטום אין שם למח ואינו משתנה מן הריאה אלא שאין עולה בפנייה: מחט שנמלאת בריאה. ואין הריאה נקובה במחין ואין הרוח יולה ממנה: חסרון מבפנים. שהעברול אובל בכשר סביבותיו כשהוא שם ומחסרו: ה"ג לא דכולי עלמא לא שמה חסרון. דהא הכי אוקימנא לעיל דלחשרי ריאה ששפפה כקוחין ועוד לא רבי' דכ"ע שמה חסרון חי נמי סמפונא נקט ואתא דמפרש מ"מ כיון שנמלא בכשר הריאה או אפשר בלא חסרון כדפרי': סמפונא נקט ואלא דרך הקנה נכנס וצא בסמפונות ומן הסמפונות לכשר ומ"מ קרום החילון לא ניקב ואל"פ שאין דרך הקנה לבלוע אל"פ האויל דליאה לריאה קמן ולא חזין דליקבא ע"כ סמפונא נקט ועל ריבויא דלא חזין לא מחזיקין: נקובה נקט. דהא אושפ צא ונכנס שאין דרך הקנה לבלוע ונקבה את הדקין וילאה ונקבה את קרום הריאה ונכנס לתוכה: והלכא כהך רבנן דמכשרי דהא רבי יוחנן וריש לקיש הלכה כרבי יוחנן ועוד דקס ליה בשיטתיהו רבי אמי רבוי אשי דלמרי לקמן או קופא רבוי סמפונא נקט ואתא אלא עבדא קנה שיכנס לתוכו מחט ולא מחזיקין איסורא האויל ואין נקב ניכר בו ודוקא כי אתא כולה ריאה לקמן אבל מחסרה קרום שבה לפניו חייצין ולמא חי הוה ריאה קמן הוה נקובה וכהי ספק רבי אמי לקמן בשמעתין: כתיובתא. דלמח שמחסרה נמלאת בלאו החסיות: סדר לאכשורה. דקסבר סמפונא נקט וחסרון מבפנים לא שמה חסרון: שדרה קמיה דרבי יצחק. ולא משום דך קושיו דהא איכא לשנויה כדסינין לעיל (זו): לשולס במחין ולרבי שמעון אלטרין אלח משום דמחסרה הריאה לא סמך אגמריה למימר סמפונא נקט ועל דלמלא חי הוה ריאה לקמן הוה נקובה ודעד דמשום דך ספיקא דהר

דגלדאי ואמרי לה בשוקא דרבנן חזי הנך דקיימן כנדי כנדי וילא אמר להו ולא מירי רבי אמי ורבי אסי הוה חלפי בשוקא דמבריא חזי הנך דקיימי *מינו מינו ולא אמרי להו ולא מירי: אתמר מחט שנמצאת בריאה רבי יוחנן ורבי אלעזר ורבי חנינא מכשרי רבי שמעון בן לקיש ורבי מני בר פמיש ורבי שמעון בן אליקים שרפי לימא בהא קמפלגי דמר סבר *חסרון מבפנים שמה חסרון ומר סבר *לא שמה חסרון לא דכולי עלמא חסרון מבפנים לא שמה חסרון והכא בהא קמפלגי מר סבר סמפונא נקט ואתאי ומר סבר נקובי נקב ואתאי הדיא מחטא דאשתבה בחיותא דריאה איתוה לקמיה דרבי אמי סבר לאכשורה איתביה רבי ירמיה ואיתימא רבי זריקא *הריאה שניקבה או שחסרה מאי חסרה אילימא מברוח היינו ניקבה אלא לאו מבפנים וש"מ חסרון מבפנים שמה חסרון הדר שדרוה לקמיה דרבי יצחק נפחא סבר לאכשורה איתביה רבי ירמיה ואיתימא ר' זריקא הריאה שניקבה או שחסרה מאי חסרה אילימא מברוח היינו ניקבה אלא לאו מבפנים וש"מ חסרון מבפנים שמה חסרון הדר שדרוה לקמיה דרבי אמי ליה והא רבנן מכשרי אמר להן הן הבשריו שיודעים מאויה מעם הבשריו אנן מינקבה מעמא ליתא הא איתא ולא מינקבה כשרה והאמר רב נחמן הא סמפונא דריאה דאיניקב שרפה יהוה לחבירו אתמר דהאמר רב נחמן יהא הדורא דכנתא דאיניקב להדי חבריה מגין עליה אמר רב איש מטרפות קא מדמי להדרי *אין אימדין במטרפות זו דומה לזו *ישהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן וזוהי הדיא מחטא דאישתבת בסמפונא רבה דריאה איתוה לקמיה דרבנן שרפואי לא אמרו בה לא איסור ולא היתר היתר לא אמרי בה כשמעתייהו איסור נמי לא אמרי בה *כיון דבסמפונא רבה אישתבת אימא סמפונא נקט ואתאי הדיא מחטא דאישתבת בחיכה דכבדא סבר מר בריה דרב יוסף למיטרפה אמר ליה רב איש אילו אישתבת בבשרא כה"ג הוה מרין מר אלא אמר רב איש 'חיונא אי קופא ז' לבר נקובי נקב ואתאי אי קופא לגוי 'סמפונא נקט ואתאי 'הה"מ באלימא אבל קמינתא לא שגא קופא לגוי לא שגא קופא לבר נקובי נקב ואתאי ומאי שגא *מחטא שנמצאת בעובי

זיל ספיקא כנדי *שניין
ספיקא כנדי

עין ערך סדר טגר
מה שפי' בשם הלכות
גדולות

[במרות ג.פ.]
[לעיל זו:]

[לעיל מהמח: ניסין טז.]

הגרות סדר יב
דגשבורג

[א] דהרי' או וכו' נקב
ואתא אלא אי. כי יס
כאן חסרון הניכר ועיין
בד"ש וכו' ס' מה
וכי' פי' מה"ש הל"ת
ואם תמלא מה שה"ס פה
ובי"ש ס' מה מ"ק"ס
לשון התוס' שלפניו:

[עין טוס' כ"ב ק"ג
ד"ס גמרי']

רבינו גרשום

דלידא שפסקין שוחת ומכרין בשוקא דרבנן: שוקא דרבנן סובנין חפציהו: כנדי כנדי. כלומר תזוה לריאה דקיימי בפניה כבדים על הריאה: פיגרי פיגרי. כלומר (א) כבדים קשין הנועיל על הריאה: מחט שנמצאת בריאה. בחך דקיימי בפניה כבדים כלומר סבין ניקבה נקובה: כתיובתא דריאה. כלומר הריאה נתיכבה ואלו הוה אלא חתוכה מעשה ובאיתא חתיכה נמצאת תחת: והא רבנן מכשרי. כלומר ר' יוחנן ור' אלעזר ר' חנינא מכשרי. אמר להן

כיה דהא כי הדר אהדרוה קמיה ערפא מהאי טעמא: וזה רבנן. דלפיל מכשרי רבי יוחנן ורבי אלעזר ור' חנינא: שידועין מהויה טעם הפשירו. שהרי צלח כל הריאה לפנייה ורואה שלמה הלכך על כרחך דרך הקנה נכנסה: דלמא. הוה נקובה שרוב הכנסין דרך הוושט הנכני ואי בושט נכנס ודאי ניקבה: הא איתא. לריאה ולא ניקבה: פשרה. ומשום טעמא דסמפונא נקט ועל וכהי נמי דדרך הסימפון צלח הכי לא בסמפונות נמלאת ועל כרחך ניקבה הסמפון וילאה לבשר הריאה ואמר רב גמון האי סמפונא דלעיקב טרפה: לחבירו אתמר. אלל פולוג כשמפולל מחבירו ניקב אלל דופן של חבירו דופן דופן חבירו קשה הוא דיר"ש בלע"ז עומד בן נכנודו ואינו כוחה הקב ואלו מגין עליה אבל ניקב לחצר פולוג כרחוק כשר הריאה שהוא רך נכנס לנקב ומגין עליו והא לא חמריין דילמא איניקב לחבירו דאחזיקי ריעותא לא מחזיקין לא לא איתחזוק כגון היכא דליאה לריאה קמן דע"כ חזקה היא זו שרוב הצלעין אין נצלעין אלא דרך הוושט ומשם לא יתנה בתוך הריאה בלא נקיבת דקין וריאה: כנפא. אנטל"ר בלע"ז חלב טהור: הדורא דכנתא. דקין הסובבין לחו סביב כעגולה: דאיניקב לחבירי. שניקב בחוירו לז שניקב לחבירו שלא ניקב חילון שבו: כהרי חותכה מלאן ומתה ומתכה מלאן וסיה. נחחק כשר רגלים למעלה מומת הגידון ולא כשר העלם כשרה נחתכה למטה במקום גומת הגידון אל"פ שנמוך מאלו טרפה כדלמריין לקמן וכן שיעל גומת הגידון צפ' בהמה המקשה (לקמן דף עו.) ואל"פ שלא נחחק העלם: רבנן טרפואי. הוושט נכנסה תחלה וניקבה וריש לקיש ורבי שמעון דטרפי למחט שנמלאת בריאה: כשמפתייהו. דמחזיקי ריעותא מספיקא דמישנין שמה דרך הוושט נכנסה תחלה וניקבה כרס או קקין ויתנה: כיון דבסמפונא רבה אישתבת. מי מונגה לאוהו סמפון א"כ לרך וושט נכנסה הלכך דברים ניכרים על כרחו דבסמפונא נקט ועל דרך הקנה ובה לסמפונות הריאה: הוה טריף מר. בהמה כלומר וכי נקובת הכבד טרפה הוא: אי קופא לגוי. אם ראשה העב שהיא נקובה בו נחבא בתוך הכבד וחדה שקרין פונט"ה יולא לתוך חלל הבהמה ולחי סמפונא נקט ואל"פ ניקב חודה את הסמפון וילא לכבד וממנו לחון וחי קופא לבר לחלל הבהמה ופיה לחון הכבד ודאי דרך הוושט נכנסה תחלה וניקבה הדקין ויתלה ונכנס פיה לכבד: באלנימא. מחט עבה שאינה יכולה לנקב דרך קופא שלה אבל בקמינתא כגון מחטין שלט שמנקבין כשר אפילו לרך קופא שלהן:

זן מכשירין שידועין מאי זה טעם נכשר כלומר שאין לפניו אלא חתיכה אחת הא איתיה לריאה קמן ולא ניקבה כשרה דלא ניקבה מבחוץ: והא אמר רב נחמן האי סמפונא אלא סמפון אלא סמפון וריאה סתתו כשרה החסרון סמפוני לא שמה החסרון. והא אמר רב יוסף בר מניסי' האי חורא דכנתא דאיניקב לחבירו כשרה לומר ואמאי אתמר. שפונא שניקב לחבירו והא הדרא דכנתא כלומר שחבירו דכנתא וניקב אתו כבד חבירו דאיניקב לחבירו סמפון. איתו לקמיה דרבנן שרפואי ר' מני בר פמיש ר' שמואל בן איליקם: בדחיתא דכבדא כלומר בחתיכה כבד: א"ל רב איש בבשרא נמי קא שרפא באישתבת בבשרא נמי קא שרפא מר בחתיכה. אלא אמר רב איש חזין אי קמיה לנא כ' קמיה זו אחרת של מחט כלומר

קמא א מ"י פי' מהלכות
שמיטה הלכה י'
ט"ש פי' ז"ד סמן ל'
טע"ב פ':

ק"ב מ"י פי' מהל'
שמיטה הלכה י'
ט"ש פי' ז"ד סמן ל'
טע"ב פ':

ק"ב מ"י פי' מהל'
שמיטה הלכה י'
ט"ש פי' ז"ד סמן ל'
טע"ב פ':

ק"ב מ"י פי' מהל'
שמיטה הלכה י'
ט"ש פי' ז"ד סמן ל'
טע"ב פ':

ק"ב מ"י פי' מהל'
שמיטה הלכה י'
ט"ש פי' ז"ד סמן ל'
טע"ב פ':

ק"ב מ"י פי' מהל'
שמיטה הלכה י'
ט"ש פי' ז"ד סמן ל'
טע"ב פ':

שימה מקובצת

(6) הדר שדרוה לקמיה דר' יצחק נפחא: [3] אמר רב איש חזין אי קופא לנא סמפונא נקט ואתאי וחי קופא לבר נקובי נקב ואתאי הדיא מחטא דאישתבת בחיכה דכבדא סבר מר בריה דרב יוסף למיטרפה אמר ליה רב איש אילו אישתבת בבשרא כה"ג הוה מרין מר אלא אמר רב איש 'חיונא אי קופא ז' לבר נקובי נקב ואתאי אי קופא לגוי 'סמפונא נקט ואתאי 'הה"מ באלימא אבל קמינתא לא שגא קופא לגוי לא שגא קופא לבר נקובי נקב ואתאי ומאי שגא *מחטא שנמצאת בעובי

[חולין נ"ה ט"ו ע"ב
ק"ג ט"ש טע"ב]

